

'Jansen & Janzen'
in
'Twee is teveel'

Een doldwaze kluchtige komedie in twee bedrijven

door

HANS PIJPERS

Illustratie Felix Guérain

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: '**JANSEN & JANZEN**' IN '**TWEE IS TEVEEL**' gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS PIJPERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2008 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jansen - Een merkwaardige deftige heer

Janzen - Een evenzo merkwaardige deftige heer

Endie - Butler / manusje van alles

Mademoiselle (juffrouw) Titi - Verloofde van Jansen

Mademoiselle (juffrouw) Fifi - Verloofde van Janzen

Madame (mevrouw) Jansen - De merkwaardige moeder van Jansen

Madame (mevrouw) Janzen - De merkwaardige moeder van Janzen

Klara - Poets- was- strijkvrouw kamermeisje /vr.

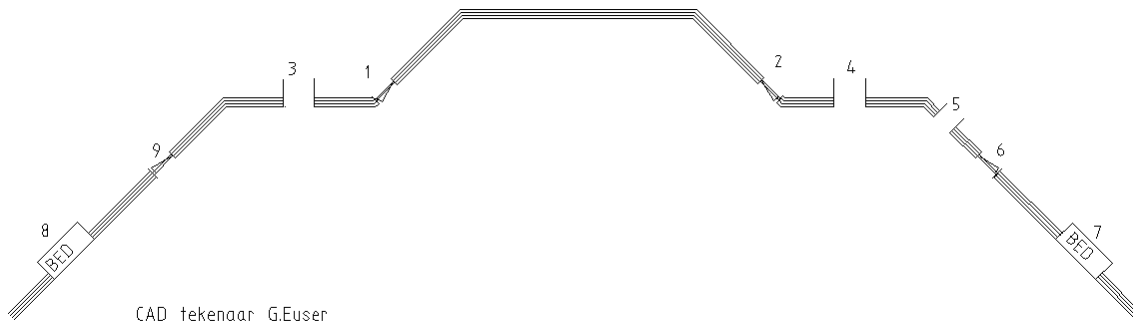
***Noot:** De regie aanwijzingen zijn bedoeld, voor die groepen die dit nodig hebben. U, die dit niet of minder nodig heeft, wordt hierbij beleefd gevraagd om begrip.*

Wij wensen u veel leesplezier!

DECOR:

U kunt naar gelang u ruimte heeft, het decor net zo groot of net zo klein maken als u zelf wilt! (zie opties achterin dit boek)

Achter, links en rechts, twee buitendeuren. Daartussen twee staande kapstokken. Daarnaast, links en rechts, een open entree naar twee verschillende keukens. Rechtsachter opzij, een open entree naar overige vertrekken. Links en rechts een slaapkamerdeur. In het midden van de kamer staat een bank. Links en rechts van de bank een fauteuil of makkelijke stoel. Links en rechts van de bank een tafeltje met telefoon. Voor de bank een laag tafeltje. Ergens een minibar met drank. Ergens een ladenkast(je). De buitendeuren gaan naar binnen open. De slaapkamer deuren gaan naar achter open. Links en rechts, onder in een zetstuk, is een uitsparing voor de verborgen 'bedden'. Het geheel naar eigen smaak aankleden...

- 1: buitendeur
- 2: buitendeur
- 3: open entree keuken
- 4: open entree keuken
- 5: open entree vertrekken
- 6: slaapkamerdeur
- 7: verborgen éénpersoonsbed
- 8: verborgen éénpersoonsbed
- 9: slaapkamerdeur

Muziek

Eerste bedrijf

Janzen: (*'stoeiend' tussen en 'duwend' tegen de voordeur met Jansen*) Maak dat u wekomt. U heeft uw eigen entree!

Jansen: Dat weet ik ook wel!

Janzen: Ga hier dan weg!

Jansen: Wat maakt u toch een problemen altijd. We wonen in hetzelfde huis! Dat gedoe altijd...

Janzen: Dat mag dan zo zijn, maar daar zijn afspraken over. Daar is uw entree en hier de mijne! Tot zo! (*sluit snel zijn deur. Hij heeft een stokbrood bij zich dat uit een papieren zak steekt*)

Jansen: (*snel op door de andere deur en sluit deze. Ook hij heeft een stokbrood bij zich dat uit een papieren zak steekt. Ze geven elkaar hartelijk de hand*) Amice, hoe maakt u het?

Janzen: Prima, dank u. En u?

Jansen: Exactement. Net nog wel even een controverse gehad met mijn collega tussen de deur over de juiste entree, maar dat is alweer voorbij gelukkig.

Janzen: (*ze zetten beiden synchroon de papieren zak op de grond en hangen synchroon wandelstok of paraplu, hoed en jas op aan hun eigen kapstok*) Het is dat u er over begint.

Jansen: U was het alweer vergeten? Kan gebeuren. (*als ze klaar zijn, geven ze wederom elkaar de hand*) Zo, fijne dag nog en welkom thuis. (*ze pakken synchroon de papieren zak weer op*)

Janzen: Exactement, amice. Buiten zijn we collega's en binnen goede vrienden. En zo moeten we het houden!

Jansen: Zo is het en dank dat u onze relatie weer in het juiste perspectief ziet. Ach, wat is het toch heerlijk om thuis te zijn en een weekje niets te hoeven doen. Weet u trouwens, dat ik een ongelooflijke trek heb?

Janzen: Anders ik wel. Maar voor we gaan lunchen, hebben we nog wel een afspraak.

Jansen: Het is dat u er over begint...

Janzen: U was het alweer vergeten?

Jansen: Inderdaad. Welke tijd, komt de sollicitant?

Janzen: (*kijkt op zijn (zak)horloge*) Voor u binnen enkele minuten en ik daarna. Tenminste, dat hebben we zo afgesproken. Ieder afzonderlijk een gesprek, maar binnenshuis samen...

Jansen: Beslissen. Ik weet het.

Janzen: (*ziet een krant van de week er voor en kijkt op de voorpagina*) Gut, dat is waar ook...

Jansen: Wat?

Janzen: Dat die levensgevaarlijke inbreker ontsnapt is en dat dat één van de redenen is waarom we een butler in dienst nemen. Ik zie het hier toevallig weer staan in de krant van afgelopen week. Maar goed dat we de krant bewaard hebben.

Jansen: Inderdaad. Wat schrijven ze ook alweer?

Janzen: Wel, dat de man levensgevaarlijk is. Dat hij alles steelt wat los en vast zit van enige waarde en zich uitgeeft voor vele beroepen. Hier staat overigens bij het signalement dat hij er dikwijls uitziet als een 'gek' mannetje met een 'gek' hoedje. Een 'gek' brilletje draagt enz. enz. Dus het blijft oppassen, amice...

Jansen: Inderdaad. En laten we hopen dat we gevrijwaard blijven van dat gevaarlijke sujet. *(kijkt op zijn horloge)* Wel, laat de sollicitant maar komen zou ik zeggen. Hoe eerder hoe beter. *(de bel gaat)* Voilà...

Janzen: Uitstekend, dan snij ik vast de courgette. *(af naar zijn keuken)*

Jansen: Prima. *(loopt naar zijn deur en opent deze. Niemand te zien en sluit de deur. Opent de andere deur. Niemand te zien)* Het zal niet zo zijn... *(sluit de deur en roept)* Amice!

Janzen: *(op)* Riep u?

Jansen: Ja... Weet u heel zeker dat u niet eerst was, want er is niemand te zien. *(de bel gaat wederom)*

Janzen: Natuurlijk weet ik dat zeker. En vanaf nu valt u mij niet meer lastig, want ik ben bezig! *(af)*

Janzen: *(imiteert zijn vriend)* En vanaf nu valt u mij niet meer lastig, want ik ben bezig... *(opent per ongeluk de andere deur. Niemand te zien)* Potver- pillep...*(de bel gaat wederom. Jansen sluit de deur en opent snel zijn eigen deur. In de deuropening staat Endie met koffer)*

Endie: *(gek mannetje, gek hoedje, gekke bril, gekke jas, gekke schoenen, gekke koffer enz.)* Goedenavond. U bent meneer Jansen met een s, neem ik aan? Dat hoop ik tenminste, want ik stond per ongeluk voor de deur van Jansen met een z, maar dat zag ik te laat. Vandaar dat ik daar aanbelde. Dus liep ik terug naar deze deur en belde ik hier aan, want ik was dus even de kluts kwijt daar door. Maar toen zag ik nog *net* in de vluggigheid, net voordat u de deur opende, dat dit Jansen moest zijn met een s. Heb ik dat goed?

Jansen: Inderdaad.

Endie: Gelukkig... *(stapt naar binnen)* Ik kom even binnen, als u het niet erg vindt. Mag dat? Dank u. *(Jansen sluit de deur. Endie kijkt verbaasd naar de twee buitendeuren die uitkomen in één kamer en neemt bedenkelijk plaats op de bank)* He, hè... *(kijkt rond...)*

Jansen: Maar neemt u toch plaats...

Endie: Sorry?

Jansen: Ik zei... (*wuift het weg*) Laat maar zitten.

Endie: Maar natuurlijk mag u gaan zitten. Het is uw bank. En aan mij hoeft u het niet meer te vragen, want ik zit al. (*terzijde*) He hè...

Jansen: Inderdaad... (*neemt plaats*) U komt voor de baan, neem ik aan?

Endie: Na de advertentie drie keer te hebben gelezen, ja. Toen pas dacht ik, na hem *drie* keer te hebben gelezen: ik doe het...

Jansen: U vond de advertentie interessant?

Endie: Ja, maar moeilijk. Vandaar dat ik hem drie keer heb gelezen.

Jansen: En wat was die 'moeilijkheid', als ik vragen mag?

Endie: De s of de z. De één of de ander bedoel ik. Ik bedoel: wie van de twee ik zou nemen. De s of de z. Die keuze, die...afweging. Moeilijk, zeer moeilijk...

Jansen: Aha. En wat gaf uiteindelijk de doorslag, dat u voor mij koos?

Endie: Ienemienemutte.

Jansen: ??

Endie: U begrijpt het niet, zie ik. Draait u zich maar even naar mij toe, dan zal ik het u voor doen. Kijk, dat gaat zo... (*met de wijsvinger eerst op zijn eigen borst, dan op die van Jansen en zo heen en weer op beide borsten*) Ienemienemutte, tien pond grutten, tien pond kaas, ienemienemutte is de baas. En zo bent u het geworden.

Jansen: Tssss, interessant...

Endie: Dat dacht ik.

Jansen: Ik denk dat ik er nu al uit ben.

Endie: Waaruit?

Jansen: Dat ik u aanneem. U lijkt me een zeer intelligent man.

Endie: Klopt, mijn moeder zei dat al toen ik nog niet kon praten en ik was het toen al met haar eens. Da, zei ik altijd. Dat is Russisch voor ja. Kunt u nagaan...

Jansen: Zo... Maar helaas beslis ik niet alleen...

Endie: O nee?

Jansen: Nee, ik moet dit bespreken met mijn collega c.q. amice.

Endie: Met uw collega cq amice?

Jansen: Met mijn collega en vriend.

Endie: O, zo...

Jansen: Wij wonen namelijk samen en doen alles samen, vandaar dat we ook alles samen beslissen.

Endie: U woont samen?

Jansen: Inderdaad.

Endie: En u doet *alles* samen?

Jansen: Alles. Nou ja, niet echt alles natuurlijk...

Endie: O, dat begrijp ik niet...

Jansen: Wat niet?

Endie: Dat u alles samen doet, maar niet echt alles?

Jansen: Ik bedoelde te zeggen...

Endie: Wacht even. Ik begrijp het wel. U doet gewoon alles samen, maar niet echt alles samen. Zoals naar het toilet gaan bijvoorbeeld?

Jansen: Precies.

Endie: Ja, ja...

Jansen: Hoezo, ja, ja?

Endie: Nou, dat zal ik u zeggen. Wat ik een beetje vreemd vind, is dat u beiden een aparte entree heeft, maar toch samen woont in één huis. Maar nu begrijp ik het. (*terzijde*) Denk ik...

Jansen: Ach en waarom dan wel?

Endie: Eh, voor de burenen... De burenen denken dat u apart woont, maar dat is niet zo, maar, de burenen denken van wel, toch?

Jansen: Juist. Dit waren namelijk twee woningen onder één kap. En omdat we collega's zijn en veel geloop wilden voorkomen omdat we ook boezemvrienden zijn, als u voelt wat ik bedoel, hebben we de tussenmuur laten verwijderen en er één geheel van gemaakt. Eén zij ingang afgesloten en van de vertrekken hebben we twee garages laten bouwen.

Endie: Zo, alsof het niks is... *Maar*, de burenen weten niet beter dan dat u apart woont?

Jansen: Inderdaad.

Endie: Slim... En het is omdat u zo open bent, want anders had u mij op het verkeerde been gezet, maar, ik heb dus gekozen voor u...

Jansen: Wat bedoelt u te zeggen?

Endie: Dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen. Twee is teveel.

Jansen: Dat wens ik ook niet en dat heb ik u ook niet gezegd!

Endie: O... Bent u een beetje... ge-ierimiteert?

Jansen: Dat ben ik niet! Het is trouwens, geïrriteerd...

Endie: O, maakt niet uit. Als u mij maar begrijpt. En dat doet u, toch?

Jansen: Zeker, zeker, maar u moet mij geen dingen in de mond leggen die ik niet heb beweerd!

Endie: O... Dus als ik het goed begrijp, heb ik vrij vertaald, niets met uw collega én vriend te maken?

Jansen: Inderdaad. Ik heb overigens nog een vraag.

Endie: En dat is?

Jansen: Bent u sterk?

Endie: Ik? Als een beer. Ik heb jaren gebokst als attractie op de kermis en nog nooit verloren. Kunt u na gaan.

Jansen: Zo. Nou, dat komt dan goed uit, want er is vorige week namelijk een levensgevaarlijke inbreker ontsnapt en...

Endie: Ik heb het gelezen, meneer: gek mannetje, gek hoedje enzovoort enzovoort. Maakt u zich maar geen zorgen. Zo'n type valt direct op en mocht ik hem zien, dan is ie voor mij.

Jansen: Daar heeft u gelijk in, dat zo'n iemand direct opvalt, ja. Nou, dat is een hele geruststelling moet ik u zeggen. (*staat op*) Wel, als u zo vriendelijk wilt zijn even te wachten in deze kamer, *mijn* kamer, dan zal ik even overleg plegen met mijn amice of hij akkoord kan gaan met mijn beslissing om u in dienst te nemen.

Endie: Natuurlijk... O, ik zou het haast vergeten. Zou ik misschien heel even mogen bellen? Ik verwacht namelijk een belangrijk pakketje en ik wil graag weten of het al binnen is. En het is nogal dringend. Mag dat?

Jansen: Dat is hier niet de gewoonte, maar ga uw gang...

Endie: Dank u. (*belt een nummer*) Ja, goedendag meneer De Dekker. U spreekt met Endie van Dijkelare. ... Precies, ja... Zou u mij even willen bellen als dat belangrijke pakketje binnen is? ... Fijn. ... Welk nummer? (*tot Jansen*) Welk nummer heeft u, als dat mag tenminste?

Jansen: Voor één keer mag dat. Is dat afgesproken? Voor één keer...!

Endie: Natuurlijk...

Jansen: Wel, dat is dan 011 en dan 7 keer 1.

Endie: O, dat is makkelijk. Bent u daar nog? O. Het telefoonnummer is: 011 en dan 7 maal 1. ...Heel graag. Ja hoor, u kunt mij altijd bellen. Al was het midden in de nacht. Dag, meneer De Dekker. (*legt neer*) Dat was meneer De Dekker.

Jansen: Dat was mij volkomen duidelijk... Wilt u dan *nu* zo vriendelijk zijn even in mijn kamer te wachten, s'il vous plaît?

Endie: Natuurlijk. Dank u wel, hoor, meneer Jansen. Heel fijn, dat ik even mocht bellen. (*zij lopen samen naar de kamer van Jansen*) Ach, mijn koffer...

Jansen: Die mag u gerust laten staan.

Endie: Dat zei een man in de tram ook tegen mij, met een mes in mijn rug: 'Laat die koffer maar staan', zegt ie. Die man pakte ik toen flink daar, waar een man dat absoluut niet prettig vindt, als u voelt wat ik bedoel. En ik zei hem heel vriendelijk: we gaan elkaar toch geen pijn doen hè, vandaag...?

Jansen: En wat zei de man?

Endie: *(pijnlijk...)* 'Neem maar mee...' *(neemt zijn koffer op)* Mag ik nog even vragen of er licht is in de kamer en waar het knopje zit?

Jansen: Natuurlijk. Om de hoek rechts, zit een knopje. Bent u bang in het donker?

Endie: Nee, maar in het donker zie ik niks. U wel?

Jansen: Nee, natuurlijk niet.

Endie: Dus zo gek was mijn vraag niet...?

Jansen: Inderdaad niet, nee. *(sluit de deur. Terzijde)* Intelligent man... *(loopt naar de keuken van Janzen. Roept)* Amice, kunt u even komen?

Janzen: *(op en draagt een schort)* Riep u?

Jansen: Inderdaad. Ik ben rond met de sollicitant.

Janzen: Dat is mooi, want de volgende kan zo komen en de courgette is al gesneden. Waar is de sollicitant?

Jansen: Die wacht in mijn kamer.

Janzen: Aha. Is het een man of een vrouw?

Jansen: Een man. Zeer intelligent overigens, én, met het oog op de levensgevaarlijke ontsnapte inbreker van vorige week, berensterk, zoals meneer dat omschreef...

Janzen: Mooi. En de naam?

Jansen: Het is dat u er over begint...

Janzen: Vergeten natuurlijk... Maar even voorstellen dan?

Jansen: Prima, maar doe wel even de schort af alstublieft...

Janzen: Hoezo?

Jansen: Omdat ik vind, dat wij een sollicitant zo niet kunnen ontvangen en bejegenen.

Janzen: Ik ben hier anders wel in mijn eigen huis, amice...

Jansen: Dat mag dan zo zijn, maar ik vind dat dit niet kan!

Janzen: En ik vind van wel!

Jansen: En ik vind van niet! *(deze 'kibbel', 'ruzie', gaat zo even door, zelf de zinnnetjes maken, maar zij spreken nu door elkaar heen. Dan)*

Janzen: Wat heeft dit nu toch voor zin!

Jansen: Dit heeft geen enkele zin!

Beiden: Nou dan...!? *(Jansen kijkt naar de schort. Janzen doet de schort verongelijkt af)*

Jansen: Wij doen dit, zoals het een heer betaamt! Akkoord?

Janzen: Akkoord...! *(zij lopen naar de kapstok en kleden zich als voorheen compleet met paraplu. Lopen daarna naar de kamer waar Endie zich bevindt)*

Jansen: *(klopt op de deur)* U kunt binnen komen, meneer...

Endie: *(komt binnen met de koffer en ziet de twee. Knippert en knijpt met zijn ogen)* Ehm, even geduld. *(zet de koffer neer)* Ik zie u twee

keer namelijk... *(neemt nerveus snel een doosje uit zijn jaszak. Neemt er zogenaamd een pilletje uit. Doet het snel in de mond en 'slikt' het door... Maakt nerveus zijn bril schoon)* Ik heb dit wel vaker...
Dubbel zien, bedoel ik. Even geduld, alstublieft...

Jansen: U ziet niet dubbel. U ziet mij met mijn collega c.q. amice: de heer Janzen...

Endie: *(zet zijn bril weer op)* Echt waar? *(terzijde)* Het is waar, zeg... Ik dacht echt even dat ik een aanval kreeg van dubbel zien.

Jansen: Nee hoor, u ziet prima. Alles is in orde.

Endie: Gelukkig...

Janzen: *(geeft hem een hand)* Janzen, aangenaam. En u bent?

Endie: Endie. U schrijft het, zoals u het zegt. *(tot Jansen)* En u bent ook alweer?

Jansen: *(geeft hem een hand)* Jansen.

Endie: Ach, natuurlijk. Fijn, dan weet ik nu tenminste wie, wie is... *(telefoon)*

Janzen: Verexcuseer, meneer... *(neemt op)* Janzen? ... O. ... Nou, dat is reuze vervelend, zeg, maar dank u voor het bellen. Zeer attent hoor, dag... *(legt neer)* Dat was de sollicitante. Ze heeft afgezegd. Zij heeft een koortslip...

Endie: Het zal wel een hazen...

Jansen: NEE, een koortslip...!

Endie: O... Neem me niet kwalijk...

Janzen: Wat nu, amice?

Jansen: Geen enkel probleem. We zijn immers voorzien... *(kijkt naar Endie)* Toch?

Endie: Mag ik misschien even vragen, waarom u mij zo ongelooflijk merkwaardig aankijkt?

Beiden: Dat mag... *(beiden wijzen met hun paraplu naar Endie)* U bent aangenomen!

Endie: *(kijkt zeer verbaasd)* O... *(neemt snel een pilletje. Terzijde)* Ik heb het nog zo gezegd: Twee is teveel! Dat zal me wat worden... *(doet snel het pilletje in zijn mond...)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto